

La dona, un animal

Vaig viure durant uns mesos a la costa, amb uns parents, els únics que em quedaven, perquè ni mare em quedava

Foto: Giuseppe Milo (<https://www.flickr.com/photos/giuseppemilo/>)

Em va fer fora, la meva cunyada. Havia tingut una criatura i no només una criatura, sinó també la meva neboda, la primera que tenia, després en van venir més, però era la primera i la meva cunyada em va fer fora. Podia fer-ho perquè era casa seva la casa on jo vivia, però també era la casa del meu germà, que va intentar que no em fes fora però una dona és una dona, i la meva cunyada és massa cunyada. Vaig viure durant uns mesos a la costa, amb uns parents, els únics que em quedaven, perquè ni mare em quedava, i allà no deixava de pensar en la nova criatura i en el meu germà, i també pensava en la meva cunyada, que era més semblant a un animal que a una persona, però potser ja ho tenen, això, les que acaben de parir.

Amb els parents no puc dir que estigués malament, perquè sempre han estat molt amables, i a les tardes passejàvem al costat del mar, descalços, i m'agradava però també em feia pena, perquè estava acostumada a viure amb el germà i la cunyada, i ja tot ho veia amb ells, encara que no hi fossin, i no deixava d'imaginar-me com seria passejar vora el mar amb ells, i amb la nova criatura, i aquells pensaments se'm clavaven i em feien mal. Tot ho solucionava escrivint i enviant cartes des de la costa, però només les contestava el meu germà, i entre línies jo sabia que les coses seguien igual, malgrat que ell intentava animar-me i ocultar-me el menyspreu de la meva cunyada, que al principi era com la meva mare i em cuidava com no m'havia cuidat mai ningú. Aquestes coses passen, a la vida. Ara sí, ara no.

Un dia el meu germà em va anunciar el que feia molt de temps que esperava, una visita, que vindrien a la costa a fer-nos una visita, havia aconseguit convèncer la seva dona de fer-nos una visita. No podia sentir-me més feliç i amb més il·lusió, i vaig preparar la seva arribada impacient, preparant tot el que s'havia de preparar, i més aviat semblava jo la criatura i els meus parents em miraven estranyats. Tan pansida m'havien vist durant tots aquells dies, els semblava impossible que fos la mateixa persona.

Quan van arribar, però, em vaig adonar que la meva cunyada venia per compromís, sense ganes, i que no tenia cap intenció de dissimular. I quan em vaig apropar a la nena, per mirar-la, el primer cop que veuria la meva neboda, la primera, després en vindrien més... quan em vaig apropar a la nena, la seva mare la va girar tot dient-me que la nena, si havia de viure amb dues dones a casa, ella i jo, havia de tenir ben clar quina era l'olor de la seva mare. Que no m'hi podia apropar tant, ni fer-li cap petó, o la nena se sentiria confusa. I quan vaig mirar el meu germà, va fer com que no ens havia sentit, i vaig pensar que tot allò que havia odiat del meu pare durant tota la vida, començaria a odiar-ho en ell, el meu germà, tan perfecte que semblava. Però els marits, alguns, també en són una mica, d'animals, bèsties.